

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ**

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО СИСТЕМУ ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО
ПЛАГІАТУ В КИЇВСЬКОМУ ІНСТИТУТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ
УКРАЇНИ**

СХВАЛЕНО

рішенням вченої ради КІ НГУ
від 28 серпня 2022 року
(протокол № 20)

УВЕДЕНО В ДІЮ

наказом начальника КІ НГУ
від 29 серпня 2022 року № 24

(зі змінами відповідно до рішення
вченої ради від 24 грудня
2025 року (протокол № 8), наказ
начальника КІ НГУ від
24 грудня 2025 року № 803)

Київ 2025

1. Загальні положення.

1.1. Положення про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у Київському інституті Національної гвардії України (далі – Система) розроблено відповідно до Закону України «Про освіту», Закону України «Про вищу освіту», Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», Закону України «Про авторське право і суміжні права», інших нормативноправових актів та Статуту Інституту.

1.2. Перевірка наукових робіт на наявність академічного плагіату проводиться з використанням програмно-технічних засобів за допомогою програмного продукту STRIKEPLAGIARISM.COM або іншого рекомендованого МОН програмного забезпечення.

1.3. Мета Положення.

1.3.1. Врегулювання процедури виявлення та запобігання плагіату в академічних текстах за авторства працівників та здобувачів вищої освіти Київського інституту Національної гвардії України (далі – Інститут).

1.3.2. Сприяння дотриманню вимог наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань, активізації самостійності й індивідуальності під час створення авторського твору та усвідомлення відповідальності за порушення загальноприйнятих правил цитування.

1.3.3. Положення є складовою системи внутрішнього забезпечення якості освітньої і наукової діяльності Інституту та якості вищої освіти в цілому.

2. Види академічного плагіату

2.1. Видання виконаної іншим автором роботи за свою без внесення в неї змістовних змін, а також навмисні текстові спотворення – заміна символів в тексті (кириличні символи на латинські і навпаки тощо) з метою укриття запозичення.

2.2. Дослівне копіювання фрагментів тексту або його дослівний переклад українською з іноземної (від фрази до набору речень) без належного оформлення цитування.

2.3. Внесення незначних правок у скопійований матеріал (переклад речень, зміна порядку слів у них, нумерації формул, графіків, малюнків тощо) та без належного оформлення цитування.

2.4. Компіляція – створення значного масиву тексту без самостійного вивчення проблеми, шляхом копіювання тексту із низки джерел без внесення в нього правок, з посиланням на авторів та «маскуванням» шляхом написання перехідних речень між скопійованими частинами тексту.

2.5. Представлення скомпонованих власних і запозичених аргументів без належного цитування.

2.6. Парафраза – переказ своїми словами чужих думок, ідей або тексту; сутність парафрази полягає в заміні слів (знаків, математичних позначень тощо), фразеологічних зворотів або пропозицій при використанні будь-якої

авторської наукової праці (збереженої на електронних або паперових носіях, у тому числі розміщеної в мережі Інтернет).

2.7. Відтворення в тексті наведених в іншому джерелі цитат з третіх джерел без вказування, за якими саме безпосереднім джерелом наведена цитата.

2.8. Відтворення в тексті наведеної в іншому джерелі науково-технічної інформації (крім загальновідомої) без вказування на те, з якого джерела взята інформація.

2.9. Відтворення в тексті оприлюднених творів мистецтва без зазначення авторства цих творів мистецтва.

2.10. Самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів.

3. Сфера дії Положення.

3.1. Обов'язковій перевірці на академічний плагіат підлягають:

3.1.1. Кваліфікаційні роботи на етапі допуску до захисту.

3.1.2. Рукописи монографій та підручників, що рекомендуються до видання вченою радою Інституту, на етапі представлення матеріалів робіт до розгляду на засіданні кафедри.

3.1.3. Рукописи навчальних посібників, які мають авторський текст та рекомендуються до видання науково-методичною радою Інституту, на етапі представлення матеріалів робіт до розгляду на засіданні кафедри.

3.1.4. Рукописи статей, тез доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів конференцій, семінарів тощо, на етапі подання роботи автором до розгляду для публікації.

3.2. Вибірково можуть перевірятися на академічний плагіат тексти, опубліковані до запровадження системи запобігання академічному плагіату в Інституті за обов'язковим поданням керівника структурного підрозділу, у якому на даний момент навчається або працює автор: наукові праці, навчальні посібники, монографії та підручники викладачів та наукових співробітників Інституту.

4. Адміністратор і оператори Системи.

4.1. Адміністратор Системи – співробітник Інституту, який призначається наказом начальника Інституту і відповідає за організацію роботи щодо виявлення та запобігання академічному плагіату в Інституті. Адміністратор Системи взаємодіє з власниками/розробниками Системи та співробітниками, відповідальними за перевірку академічних текстів на плагіат в структурних підрозділах Інституту (далі – Оператори Системи).

4.1.1. Адміністратор Системи організовує роботу Операторів Системи, надає інформацію керівництву Інституту щодо загального стану процесу перевірки, надає фінансовому відділу Інституту інформацію про обсяги використаних ресурсів, які Інститут отримує від власника програмної системи контролю на антиплагіат.

4.2. Оператори Системи призначаються наказом/розпорядженням начальника/заступника начальника Інституту з наукової роботи за поданням керівників структурних підрозділів, які здійснюють оприлюднення та атестацію/сертифікацію академічних текстів в Інституті: факультетах, відділах, відділеннях, кафедрах, радах, центрах, редакційних колегіях та оргкомітетах.

4.3. До функціональних обов'язків Операторів Системи входить:

4.3.1. Одержання та належне збереження необхідного програмного, методичного забезпечення, у тому числі забезпечення захисту персональних даних відповідно до законодавства.

4.3.2. Прийом від відповідальних осіб академічних текстів на перевірку.

4.3.3. Здійснення перевірки академічного тексту, виготовлення в електронному виді її результатів та передача їх відповідальній особі.

4.3.4. Ведення електронного обліку перевірених робіт та використаного обсягу ліміту на перевірку, подача заявок на одержання необхідного ліміту сторінок, підготовка статистичних даних про проведену перевірку.

4.3.5. Направлення перевірених академічних текстів (1 раз на семестр) до репозитарію академічних текстів Інституту.

4.4. Академічні тексти, що подаються для перевірки на виявлення збігів/ідентичності/схожості текстів, повинні бути представлені у форматі *.pdf з можливістю пошуку по тексту та/або у форматах *.doc, *.docx.

4.5. Загальна схема перевірки академічних текстів на плагіат з використанням відповідної Системи повинна складатися з наступних етапів:

4.5.1. Особа, яка відповідає за якість академічного тексту (далі – керівник роботи), передає в електронному форматі академічний текст Оператору Системи для завантаження в Систему.

4.5.2. Оператор Системи завантажує і контролює процедуру проходження перевірки академічного тексту за відкритими інтернет-джерелами та базами внутрішньої бібліотеки Системи.

4.5.3. Система генерує і зберігає звіт подібності із невід'ємним від нього протоколом процесу перевірки, в якому обов'язково вказуються:

- 1) ПІБ Оператора.
- 2) Точна дата і час проведеної перевірки.
- 3) Назва перевіреного академічного тексту.
- 4) Перелік назв використаних баз внутрішньої бібліотеки Системи.
- 5) Кількість джерел в Інтернеті, які використовувалися для перевірки.

4.5.4. Звіт подібності передається для аналізу та прийняття експертного рішення керівнику роботи.

5. Порядок перевірки кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти.

5.1. Текст остаточного варіанту кваліфікаційної роботи (далі – Робота) подається здобувачем вищої освіти науковому керівнику/керівнику кваліфікаційної роботи (Керівнику роботи) в електронному вигляді на етапі допуску до захисту.

5.2. Керівник роботи надсилає електронною поштою Роботу відповідальному за перевірку Оператору факультету/відділення/кафедри.

5.3. Оператор завантажує роботу до Системи.

5.4. Оператор протягом трьох робочих днів після завантаження роботи здійснює процес перевірки і генерує звіт подібності. Електронний варіант звіту повертається Керівнику роботи електронною поштою.

5.5. Оператор роздруковує довідку про оригінальність роботи, включаючи аналітичну частину звіту подібності, яка засвідчує відсоток збігів/ідентичності/схожості, завіряє дані своїм підписом і передає Керівнику роботи.

5.6. Керівник роботи здійснює експертну оцінку роботи з урахуванням звіту подібності, робить у довідці про оригінальність роботи свій висновок і додає до кваліфікаційної роботи.

5.7. Допуск до захисту проводиться з урахуванням експертної оцінки Керівника роботи результатів щодо відсутності плагіату в роботі. Якщо робота допускається до захисту, то здійснення заходів з перевірки на академічний плагіат вважається завершеним.

5.8. Відповідальність за наявність у справі здобувача вищої освіти довідки про оригінальність роботи несе голова екзаменаційної комісії.

5.9. Якщо робота містить навмисні текстові спотворення, передбачувані спроби укриття запозичень або інші прояви академічного плагіату, робота разом з копією звіту подібності (.pdf файл) повертається автору-здобувачу вищої освіти на доопрацювання з можливістю повторного подання на розгляд Керівнику роботи.

5.10. Повторна перевірка роботи Оператором Системи відбувається виключно за кошти автора.

5.11. У випадку незгоди здобувача з висновком про оригінальність роботи автор здобувач вищої освіти має право подати апеляцію до апеляційної комісії з академічної доброчесності факультету/інституту.

5.12. Апеляційна комісія з академічної доброчесності Інституту затверджується наказом керівника Інституту у складі не менше ніж науково-педагогічних та/або наукових працівників, які мають науковий ступень. Комісія розглядає спірні факти запозичення/цитування текстів інших джерел. Рішення комісії вноситься в довідку про оригінальність роботи і є остаточним.

6. Порядок перевірки рукописів для видання під грифом «Київського інституту Національної гвардії України».

6.1. Остаточний варіант рукопису монографії/підручника/навчального посібника тощо, що створені в Інституті та претендують на отримання грифа Інституту, має бути поданий автором твору Оператору Системи в електронному форматі за 10 днів до обговорення на засіданні кафедри.

6.2. Оператор завантажує електронний варіант твору до Системи для здійснення перевірки та генерування звіту подібності.

6.3. Оператор надає електронний звіт подібності завідувачу кафедрою протягом трьох робочих днів після отримання роботи для перевірки на плагіат від автора твору.

6.4. Оператор, за потреби, подає начальнику (завідувачу) кафедри доступ до звіту подібності в Системі в режимі читання.

6.5. Звіт подібності доповідається на засіданні кафедри, де розглядається клопотання про присвоєння твору грифа Інституту. Питання розгляду звіту подібності та рішення за його результатами зазначається в протоколі засідання кафедри окремим пунктом.

6.6. Якщо кафедра приймає позитивне рішення щодо клопотання про присвоєння твору грифа Інституту, то процес здійснення заходів з перевірки на академічний плагіат вважається завершеним. Результати перевірки твору на плагіат оголошуються під час розгляду питання про присвоєння твору грифа Інституту на Вченій раді.

6.7. У випадку виявлення у творі запозичень без належного оформлення посилань або інших технічних недоліків, твір повертається автору на доопрацювання з можливістю повторного подання на розгляд кафедри. Причини повернення твору мають бути зазначені у протоколі засідання кафедри.

6.8. Якщо твір містить навмисні текстові спотворення, передбачувані спроби укриття запозичень або інші прояви академічного плагіату, авторові відмовляється у клопотанні про присвоєння твору грифа Інституту.

Причини відмови мають бути зазначені у протоколі засідання кафедри.

7. Порядок здійснення заходів з перевірки на академічний плагіат рукописів, поданих до публікації у наукових виданнях та збірниках матеріалів (тез доповідей) конференцій, семінарів тощо Інституту.

7.1. Порядок перевірки на плагіат рукописів наукових статей, поданих авторами до публікації, за допомогою перевірки Системою і шляхом проведення фахової експертизи здійснюється відповідно до загальної схеми (п. 6.2.) та політики редакцій.

7.2. Порядок перевірки на плагіат рукописів, поданих до публікації в збірниках матеріалів (тез доповідей) конференцій, семінарів тощо, за допомогою перевірки Системою і шляхом проведення фахової експертизи здійснюється відповідно до загальної схеми (п. 6.2.) та політики оргкомітетів.

8. Відповідальність за порушення академічної доброчесності стосовно академічних текстів.

У разі виявлення порушення академічної доброчесності у роботах Інституту та здобувачів вищої освіти автори несуть відповідальність відповідно до законодавства.